

שבת שבת

עב הראש ישיבה שליט"א

יהיא לאור על ידי מוסדות היכל הקודש בנשיאות מוריני ראש הישיבה שליט"א

גליזן 31

פרשת במדבר

כ"ט אייר

שנת ה'תשפ"ג

**אודה את השם שזכיתי להשתתף בסעודת שבת
מפוארת מאוד אצל הראש ישיבה שליט"א בשבת
קודש פרשת בא.**

כשהגעתי כבר ישב הראש ישיבה על יד השולחן עם הקפוטה לבן זהב. הראש ישיבה קרא לילדים שיבואו לשבת על ידו והראש ישיבה התחיל לשיר את הזמירות בשמחה עצומה.

הראש ישיבה הריח את הדסים תוך כדי כך שאל הראש ישיבה את הילדים: מי יודע למה צריכים שתי הדסים? והראש ישיבה אמר להם: שזה אחד כנגד זכור ואחד כנגד שמור.

לפני קידוש אמר הראש ישיבה לילדים שיתבוננו טוב על כל מה שעושים, כי כך הם ידעו מה לעשות אחרי החתונה.

הראש ישיבה טפטף שלשה טיפות מים מהגביע לתוך הבקבוק של המיץ ענבים, אחד נגד חכמה, אחד נגד בינה, אחד נגד דעת. והראש ישיבה מילא את הגביע בארבע פעמים, נגד ארבע האותיות של שם השם. וכשנותנים צדקה זה גם נגד הארבע אותיות של שם השם, המטבע הוא כמו י', חמש האצבעות שעם זה נותנים את הצדקה, היא נגד ה', היד המושטת כדי לתת את הצדקה היא כמו ו', וחמש האצבעות של העני המקבלות את הצדקה הוא נגד ה'.

הראש ישיבה חשב בקול מי ירים השבוע את הגביע? כי היו שני אורחים, אברך שנולד לו ילד, וילד שהתארח אצל הראש ישיבה כי ההורים שלו נסעו לשבת, והראש ישיבה שאל את אשתו: "אמא מי ירים היום את הגביע?" בסוף אמר הראש ישיבה לאברך שהוא ירים את הגביע, והראש ישיבה הראה לו שמרימים את הגביע עם כל העשר האצבעות.

והראש ישיבה אמר את הקידוש בשמחה, אחרי קידוש חילק הראש ישיבה לכולם מיץ ענבים. אחד הילדים דיבר בין הקידוש לשתיית המיץ ענבים, והראש ישיבה הזכיר לו שאם מדברים בין הקידוש לשתייה צריכים לברך בורא פרי הגפן.

הראש ישיבה התלבש בחזרה עם הקפוטה הרגילה, והראש ישיבה קרא לכל הילדים לבוא לכיור כדי ליטול ידיים, וכל הילדים נעמדו בשורה עד לכיור ושם עמד הראש ישיבה ונטל את ידי כולם ועזר להם לברך על נטילת ידיים.

הראש ישיבה בירך המוציא וחילק חלה לכולם, אחר כך הביאו לשולחן גם חלת מחמצת שמישהו הביא לראש ישיבה לכבוד שבת קודש.

הראש ישיבה סיפר על האברך שאכל שם שעכשיו נולדה לו הילד השני, לאחד קוראים נחמן נתן ולשנייה קוראים שרה. והראש ישיבה הרחיב על זה שהם שמות קדושים מאוד, נחמן נתן על שם רבינו ור' נתן, ושרה הייתה הבת של רבינו הקדוש, הראש ישיבה סיפר: שלרבינו היו כמה בנות, אבל שרה'קע הייתה יותר מכל הילדים.

אחר כך ביקש הראש ישיבה מהילדים שילכו להביא את הדגים כדי שאמא לא תצטרך לקום באמצע הסעודה.

אחד הילדים ביקש רוטב דגים, והראש ישיבה נתן לו, והראה לו איך לאכול חלה עם רוטב ושלא ישפריץ על השולחן, והראש ישיבה החמיא לאשתו על הדגים שיצאו השבוע מוצלחים במיוחד, והיא סיפרה שהשבוע היא שינתה קצת את המרשם.

שני ילדים שישבו

אחד על יד השני, ואחד

היה ימני ואכל עם יד

ימין, ואחד היה שמאלי

ואכל עם היד השמאלית,

וכשהם אכלו התנגשו

עם הידיים כל הזמן,

והראש ישיבה פנה

לזה שאכל עם היד

השמאלית ואמר לו:

"רבינו אומר שמי

שהוא שמאלי, זה

סימן שהוא היה בגלגול

הקודם שייך לצד

השמאל, וצריכים לחזור

בתשובה על זה."

”

אחרי השירה הגישו את המרק, ההגשה הייתה מיוחדת ויוקרתית עם תחתית של צלחת שטוחה גדולה ומפוארת. ואחד הסועדים שאל על זה, והראש ישיבה אמר: "סעודת שבת היא כמו חתונה, מגישים את האוכל בצורה הטובה והיפה ביותר".

שני ילדים שישבו אחד על יד השני, ואחד היה ימני ואכל עם יד ימין, ואחד היה שמאלי ואכל עם היד השמאלית, וכשהם אכלו התנגשו עם הידיים כל הזמן, והראש ישיבה פנה לזה שאכל עם היד השמאלית ואמר לו: "רבינו אומר שמי שהוא שמאלי, זה סימן שהוא היה בגלגול הקודם שייך לצד השמאל, וצריכים לחזור בתשובה על זה".

הילדים באו לשאול אם הם כבר יכולים לבוא ולעשות את ההצגה, והראש ישיבה אמר להם: "אחרי סיום אכילת הבשר יהיה אפשר לעשות את ההצגה".

אחרי המרק חזרו הילדים לשחק עם הכריות, אבל הפעם הם הביאו את זה לסלון. והראש ישיבה אמר בקפידה: "כריות מגיעות בחדרים שישנים שם, ואסור להביא אותם לחדר שאוכלים שם.

הגישו את הבשר, את הקוגל,

ואת הפתיתים, והראש ישיבה ביקש שיביאו גם קצת כבד.

הראש ישיבה סיפר על הסבתא רחל לאה טייטלבוים, שבעלה הרב החסיד ר' אלחנן זכרוננו לברכה, הלך בשבת הגדול לטיש {לעריכת השולחן} שערך הרבי מסטמאר, וכשחילקו שיריים הוא ביקש אם הוא יכול לקבל גם מהפתיתים, כי אשתו לא עשתה השבוע פתיתים. והרבי שאל אותו בפליאה: "אשתך לא עשתה פתיתים!?" ואחרי שאשתו שמעה את מה שהרבי אמר, והייתה לה אמונת חכמים כל כך חזק, שמאז הייתה עושה לבד פתיתים, ומבשלת

אחר כך שר הראש ישיבה עם הילדים את השיר: לכבוד שבת קודש. חלות טריות וטעימות, דגים, מרק חם, לכבוד שבת קודש.

אחד הילדים ביקש שתיה והראש ישיבה אמר לו שעכשיו אפשר כבר לשתות מיץ ענבים עם סודה, כי כבר סיימו את הדגים.

אחת מהילדות רצתה עוד חלה אבל רק מהחלק העליון, והראש ישיבה שאל אותה: "ווילסט פון אויבן אדער פון אויוון? ווייל עכט די אונטן איז אויך פון אויוון, די גאנצע חלה באקט מען אין אויוון..." {את רוצה מלמעלה או מהתנור, (באידיש זה נשמע אותו ביטוי) כי באמת גם מלמטה הוא מהתנור, כי את כל החלה אופים בתנור.} והילדים צחקו.

הראש ישיבה סיפר: שהוא רוצה לפתוח בקריה מרכז להשבת אבידה, שלשם יגיעו כל הדברים שאנשים משאירים בבית הכנסת או במקווה, ויסדרו אותם, והדברים שיהיו עליהם שם או מספר טלפון, יתקשרו אליהם ויחזירו להם את זה. ואת שאר הדברים יכבסו ויסדרו יפה וימכרו אותם במחיר זול.

והראש ישיבה סיפר: שאחת מנשות הקריה, כתבה, שהיא רוצה לעזור במשהו, משהו לעשות למען הקהילה. והראש ישיבה אמר: אני

חושב לבקש ממנה אם היא תרצה לקחת את המצווה הזאת.

כשסיימו לאכול את הדגים הבחנתי שאף אחד מהילדים כבר לא נמצאים על יד השולחן, כמעט כל הילדים היו בחדר המשחקים ושיחקו במלחמת הכריות, וזרקו אחד על השני כריות. בהתחלה לא התייחס הראש ישיבה לזה ולא אמר להם כלום, אבל כשרצו להתחיל לשיר זמירות, קרא הראש ישיבה לילדים שיבואו לשבת על יד השולחן ולשיר זמירות. והראש ישיבה אמר לבנו בן התשע: "יש לך כבר כמעט בר מצווה בוא ותשיר יפה זמירות".

כל יום פתיתים, ובכל פעם שהיו מבקרים אותה היה לה תמיד פתיתים טריים, ובכל פעם הייתה מספרת את הסיפור עם הרבי.

אחר כך סיפר הראש ישיבה עוד סיפור: שפעם הם עשו וואכט נאכט {ברית יצחק} בליל שבת, והמוהל של הברית שהייתה אמורה להיות מחר, הלך לטיש של הרבי מסטמאר, כשהוא הגיע שאל אותו הרבי: "אתה לא הולך לוואכט נאכט של ר' אלחנן?" והוא ענה שהוא העדיף לבוא לטיש של הרבי. והרבי אמר לו: "אתה הרי המוהל מחר, מוהל צריך ללכת לוואכט נאכט. והמוהל הלך לשם, והוא דפק על הדלת, אבל אף אחד לא פתח לו. והוא ניסה לפתוח את הדלת עם הידית, והדלת נפתחה, והוא נכנס, ומול עיניו הוא רואה את ר' אלחנן יושן על יד השולחן, והפמוטים שלו נפלו והאש הדליקה את השולחן והוא בוער כולו! הוא הקיץ אותו מהר, וכיבו במהירות את הדליקה. והדבר היה פלא מאוד, איך שהרבי הקדוש מסטמאר שלח אותו לבית בדיוק בזמן הנכון, אם הוא היה מגיע כמה דקות אחר כך, היה כבר אחרי הכול, וכל הבניין היה נשרף.

הראש ישיבה סיפר שהשבוע הייתה כינוס מטפחות בבית החינוך, למורות ההולכות עם מטפחת, והראש ישיבה הקליט להם שיחה על היופי של לבישת מטפחת.

הראש ישיבה סיפר שעכשיו יש בבית פיגא ארבע כלות שהולכות ללבוש מטפחת אפילו שהאימהות שלהן אינן לובשות כך. והראש ישיבה התפאר בזה שאין עוד מקום בכל העולם, שקורים כאילו דברים.

הראש ישיבה סיפר שבבית חינוך מסוים אמרה המנהלת בתוך דרשה, אנו לובשות מטפחות כשאנו הולכות ברחוב, כדי שאנשים זרים יגעלו, ואף אחד לא ירצה להסתכל עלינו... והראש ישיבה היה מאוד כעוס על זה, והראש ישיבה אמר: "הנשים הטיפשיות האלו גורמות שלא ירצו ללכת עם מטפחת, הן מכניסות בילדות שמטפחת היא דבר לא יפה, במקום להגיד איזה יופי זה מטפחת, היא אומרת דברים מטופשים כאלו, שלובשים מטפחת כדי להיראות מכוערות, ראו על הראש ישיבה שזה מאוד כואב לו, והראש ישיבה אמר: "זה בדיוק הפוך, מטפחת היא דבר יפה, וצניעות היא יופי".

הראש ישיבה קרא לבתו הקטנה ושאל אותה: "האם את תרצי ללכת אחרי החתונה, עם מטפחת

יפה או עם אטריות ארוכות על הראש?" היא צחקה ואמרה: "בוודאי שאני ירצה ללכת עם מטפחת יפה". הראש ישיבה סיפר: שמיום החתונה שלו הוא חושב 'אני יש לי את האישה הכי טובה' מה חושבים אנשים אחרים, הם בכלל יודעים מה זה נקרא אישה טובה? אני יש לי את האישה הכי הטובה! והראש ישיבה אמר שכל אחד יכול להגיד את זה על האישה שלו, שיש לו את האישה הכי טובה!.

והראש ישיבה אמר: שסיפרו לו שיש אחד שהוא מביא לביתו כל שבוע את העלון של קריית ברסלב, רק כדי לצחוק מזה. הוא מדפדף עד למדור 'סעודת שבת עם הראש ישיבה', והוא סופר כמה פעמים מוזכרת המילה 'אישה', וכל המשפחה צוחקת. והראש ישיבה פנה אלי ואמר לי גם את זה תכתוב בסעודת שבת עם הראש ישיבה.

הבת של הראש ישיבה התחילה להוריד מהשולחן, והיא רצתה לזרוק לאשפה בשר שנשאר בצלחות. והראש ישיבה שהבחין בזה אמר לה למה את זורקת בשר נקי?!

בירכו ברכת המזון, והתחילו להגיע בחורים לבאטע {לזיץ}, הגישו ממתקים ושוקולדים, אחד הילדים שלקח שוקולד ורצה לאכול, הזכיר לו הראש ישיבה: 'יוסף תעשה ברכה!' אסור לגנוב!

הראש ישיבה דיבר על אברך שאכל שם, שיש לו עבודה קדושה מאוד, הוא הטבח במטבח של התלמוד תורה בקרייה, הוא מבשל אוכל לילדים כדי שיהיה להם כוח ללמוד. והראש ישיבה המשיך שהוא גם המתווך בין המשרד ובין המלמדים, הוא עושה שלום. הוא תפס טוב איך מתנהגת הישיבה, להנהן עם הראש. לדוגמה: מהמשרד באים להגיד לו שאסור לתת מלח למלמדים, והוא מהנהן עם הראש. המלמדים מבקשים מלח, והוא מהנהן עם הראש, ונותן להם. הוא מוודא שיהיה שלום.

והראש ישיבה המשיך לדבר על האברך הזה, כשהוא היה עדיין בחור הוא עזר מאוד לישיבה, הוא היה מטאטא, ושוטף את הריצפה כל יום, והוא היה עוזר מאוד עם כל מה שהיה צריך. רואים במציאות שכל אלו שעזרו לישיבה, התחתנו יפה ויש להם חיים טובים.

בכל כמה דקות באו הילדים לשאול: אפשר כבר לעשות את ההצגה? בהתחלה ענה הראש ישיבה: עכשיו אפשר כבר בוודאי להכין את ההצגה. אחר כך

ועוד פעם תגיד משניות, תדבר אל השם. אבל בן אדם שלא עושה את זה, הוא מתעצבן מזה.

אחר כך פנה הראש ישיבה לאברך שאכל שם, אני רוצה לשאול אותך שאלה: למה מדברים עלי בקרייה?! למה רודפים אותי? אני לא מחפש להגיד לאף אחד מה לעשות, אבל מותר לי לבנות קהילה לאלו שרוצים להתנהג על דרך זו שקיבלתי ממוהרא"ש, למה רודפים אותי? למה מחפשים אנשים להגיד לי מה לעשות, ואיך לנהל את המוסדות?

והראש ישיבה התבטא: "אני רוצה קרייה של בטלנים, מאנשים שלא יודעים כלום, וכל דבר הם שואלים את הראש ישיבה". והראש ישיבה המשיך: למה באים לליברטי אם רוצים לעבוד עלי?! מהעיר עד לקרייה יש כל כך הרבה מקומות יפים איפה לגור, למה רודפים אחרי.

והראש ישיבה ביקש ממנו שיודיע לכל אלו הגרים בקרייה, כשכל אחד שישאל אותו מה דיברו בסעודה, שהוא יגיד שהראש ישיבה שאל למה אנשים באים לגור בקרייה כדי להגיד לראש ישיבה מה לעשות!?

והראש ישיבה אמר: עכשיו יספר כל אחד איזה סיפור מתפילה, סיפור מהפצה, או סתם בדיחה. וניתנה ההזדמנות לכל אחד לפי הסדר לספר משהו, ואחר כך אמר הראש ישיבה, שבת שלום! שבת שלום!

והראש ישיבה ביקש שלא יישארו לשוחח בחוץ, אלא ירדו מיד ויצאו מחוץ לבניין, כדי לא להפריע לשכנים.

אני מודה להשם יתברך שזכיתי להשתתף בסעודה המפוארת הזאת אצל הראש ישיבה שליט"א

והראש ישיבה

המשיך לדבר על

האברך הזה, בשהוא

היה עדיין בחור הוא

עזר מאוד לישיבה,

הוא היה מטאטא,

ושוטף את הריצפה

כל יום, והוא היה

עוזר מאוד עם כל

מה שהיה צריך.

רואים במציאות

שכל אלו שעזרו

לישיבה, התחתנו

יפה ויש להם חיים

טובים.

”

אמר הראש ישיבה: עוד עשר דקות. ואחר כך עוד שתי דקות. עד שהראש ישיבה אמר: עכשיו אפשר כבר לבוא ולעשות את ההצגה. הילדים הגיעו כשהם מחופשים מכל מה שהם מצאו, והראש ישיבה נתן לכל ילד וילד הרבה תשומת לב.

הילדים לא ידעו מה להגיד בהצגה, הם רק היו מחופשים. והראש ישיבה עזר להם ושאל אותם: מאיפה אתם באים? מי אתם? והראש ישיבה אמר להם לשיר את השיר: איזה כיף משפחה גדולה. עוד תינוק עוד הצלחה.

והם גם שרו את השיר: "עוד יהיה טוב יותר, רק צריך אל השם לדבר. הוא גדול מכולם, ותפילה פותחת את כל המנעולים, לעולם..."

התחילו לשיר את הזמירות והראש ישיבה קרא לילדים שיבוא לשבת על יד השולחן ולשיר, באמצע השירה שמתי לב שהראש ישיבה שם את השטריימל שלו על אחד הבנים ואז הוא התחיל לשיר יפה את הזמירות.

אחרי הזמירות אמר הראש ישיבה: כתוב מהרבי רבי אלימלך מליזענסק זכותו יגן עלינו, למה היה צריך משה רבינו ללכת לפרעה כל כך הרבה פעמים? כי השם עשה קשה את הלב של פרעה. אומר הרבי רבי אלימלך זכותו יגן עלינו, אם בן אדם רואה שהלב שלו קשה, אז זה לא מספיק לו שילך פעם אחת לצדיק וזהו. צריכים ללכת לצדיק עוד פעם ועוד פעם עד שמתחילים לציית לעצות של הצדיק.

והראש ישיבה הרחיב על זה, שכל זמן שבן אדם עושה את העצות שהראש ישיבה מדבר על זה בדרשות, אז הוא מתענג עם כל שיעור שהוא שומע, והוא רק רוצה לשמוע עוד ועוד. אבל מיד כשמפסיקים לעשות את העצות, מיד מתחילים השיעורים לעצבן, והבן אדם עצמו אפילו לא תופס למה זה קורה לו, בן אדם שאומר משניות, הוא מדבר אל השם, מתענג לשמוע עוד פעם